

Zas jednou za sto let,
je můj podmořský svět
jako krasohled.

Dnes naposled!

Zas dýchám z plných plic,
jsem vítr plachetnic,
jestli zmizíš, tak nebudu už nic.

Už nic!

Refrén:

Den potápí se níž.
Svému konci blíž, blíž.
zmizíš-už se nevrátíš!

Mně to dochází-jsi mého Slunce štěstí,
co mě provází!
Tak mě napádá-jsi vlastně Slunce mý,
co na východě vychází...zapadá!

Zas jednou za sto let,
je můj podmořský svět
jako krasohled.

Dnes naposled!

Zas dýchám z plných plic,
jsem tichem blýskavic,
jestli zmizíš, tak nebudu už nic.

Už nic!

Refrén:

Den potápí se níž.
Svému konci blíž, blíž.
zmizíš-už se nevrátíš!

Mně to dochází-jsi mého Slunce štěstí,
co mě provází!
Tak mě napádá-jsi vlastně slunce mý,
co na východě vychází...zapadá!

Mně to dochází-jsi mého Slunce štěstí,
co mě provází!
Tak mě napádá-jsi vlastně Slunce mý,
co na východě vychází...zapadá!